



ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๔๗

ว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖/๑ และมาตรา ๑๕/๑๐ (๑) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการบินพลเรือนในเรื่องมาตรฐานการอำนวยความสะดวกโดยออกข้อกำหนดเพื่อกำกับดูแลให้เป็นไปตามเรื่องดังกล่าว ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกข้อกำหนดในเรื่องมาตรฐานการอำนวยความสะดวกในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง เพื่อให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศปฏิบัติให้สอดคล้องตามภาคผนวกและบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๙ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้ เรียกว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๔๗ ว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อกำหนดนี้

“เด็กที่เดินทางโดยลำพัง” (Unaccompanied Minor) หมายความว่า เด็กซึ่งมีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพังหรือเดินทางร่วมกับเด็กคนอื่นซึ่งมีอายุดังกล่าว

“ผู้ร่วมเดินทาง” (Accompanying Person) หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบหกปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่เดินทางพร้อมกับเด็กและสามารถดูแลเด็กได้ตลอดการเดินทาง ไม่ว่าจะบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทยและผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ

“ผู้อำนวยความสะดวก” หมายความว่า ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศรับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าห้าปีเดินทางโดยลำพังโดยไม่มีผู้ร่วมเดินทางไปด้วยตลอดการเดินทาง

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่จะรับเด็กที่เดินทางโดยลำพังจะต้องมีแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) ที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยความสะดวก

ข้อ ๖ แผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ จะต้องจัดทำเป็นรูปแบบ ดังนี้

(๑) จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยตัวพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ และลงนามรับรองโดยผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือบุคคลใด ๆ ที่เป็นผู้รับผิดชอบและได้รับมอบอำนาจจากผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้น

(๒) มีรูปแบบที่สามารถแก้ไขปรับปรุงข้อมูลได้สะดวก โดยจะต้องมีหมายเลขเอกสารชื่อเรื่องของเอกสาร วันที่ใช้บังคับ แก้ไขครั้งที่ จำนวนหน้า ประวัติการแก้ไข ผู้อนุมัติเอกสาร และรายละเอียดเนื้อหา

(๓) มีระบบการบันทึกหน้าซึ่งเป็นปัจจุบันและการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าดังกล่าว รวมถึงมีหน้าแสดงประวัติการแก้ไขดังกล่าวด้วย

(๔) มีการจัดหมวดหมู่ที่เป็นระเบียบและสะดวก ซึ่งลงนามผู้จัดทำ ผู้ทบทวน และผู้เห็นชอบในการอนุมัติใช้แผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ ของผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้น

ข้อ ๗ แผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ ต้องแสดงขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่อยู่ภายใต้การดูแลของตน ตั้งแต่เริ่มกระบวนการยอมรับให้เดินทางจนพ้นจากความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการเดินอากาศ อย่างน้อยในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การให้ความช่วยเหลือเด็กเดินทางโดยลำพังเป็นลำดับแรก เช่นเดียวกับผู้โดยสารที่มีความต้องการทางการแพทย์และบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ในกรณีที่มีสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๒) การแต่งตั้งผู้ประสานงาน (Point of Contact) ที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จำเป็นในการอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กที่เดินทางโดยลำพังกับสำนักงานและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) การบันทึกรายละเอียดข้อมูลการติดต่อของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองไว้ในฐานข้อมูลการเดินทางของผู้โดยสาร (Passenger Name Record : PNR)

(๔) การตรวจสอบเอกสารยืนยันตัวตน เช่น บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือเอกสารประจำตัวที่ออกโดยหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีเลขประจำตัวประชาชนของบุคคลที่นำเด็กมาส่งที่สนามบินต้นทาง และบุคคลที่มารับเด็กที่สนามบินปลายทาง และเก็บสำเนาเอกสารยืนยันตัวตนของบุคคลดังกล่าวไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบ (๙๐) วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางด้วย ในกรณีที่เอกสารยืนยันตัวตนไม่ใช่เอกสารที่ถูกต้องตรงตามตัวบุคคลนั้นต้องปฏิเสธการรับหรือส่งมอบเด็กนั้นให้แก่บุคคลดังกล่าว

(๕) การตรวจสอบเอกสารการเดินทางฉบับจริงของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง พร้อมกับ การตรวจลงตรา ตลอดจนเอกสารประจำตัวที่ออกโดยหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานภาครัฐที่มีเลขประจำตัวประชาชน เช่น บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง สูติบัตร หรือเอกสารอื่นที่ออกโดยภาครัฐ เช่น บัตรคนต่างด้าว เอกสารการเดินทางของผู้พยายหรือผู้ลี้ภัย เอกสารการเดินทางที่ออกโดยสหประชาชาติ หรือเอกสารที่ยืนยันตัวตนที่ออกโดยภาครัฐ ก่อนอนุญาตให้เดินทาง และเก็บสำเนาเอกสารไว้เพื่อเป็นหลักฐานอนุญาตการเดินทางไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบ (๙๐) วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางด้วย

(๖) การจัดทำป้ายชนิดพิเศษหรือสติ๊กเกอร์สำหรับติดสัมภาระติดตัวและติดที่ตัวของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง ให้ติดในตำแหน่งที่เห็นได้เด่นชัด โดยป้ายหรือสติ๊กเกอร์ดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีตัวอักษรคำว่า “UM” สำหรับสัมภาระลงทะเบียนให้ติดป้ายที่ใช้สำหรับผู้โดยสารซึ่งเป็นผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ โดยให้ระบุรายละเอียดลงในแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศด้วย

(๗) การจัดที่นั่ง (Seat Allocation) ให้เด็กที่เดินทางโดยลำพังโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและไม่ขัดขวางทางออกฉุกเฉิน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ การเข้าถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในกรณีฉุกเฉินและการอพยพของบุคคลบนอากาศยาน

(๘) การจัดให้มีแบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง (Handling Advice for Unaccompanied Minor Form) โดยต้องมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ชื่อ-นามสกุล

(ข) วัน เดือน ปีเกิด

(ค) เพศ

(ง) ข้อมูลอากาศยานที่เดินทาง ได้แก่ เลขเที่ยวบิน วันและเวลา สนามบินต้นทาง สนามบินปลายทาง และสนามบินที่แวะผ่าน

(จ) ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

(ฉ) ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่นำมาส่งที่สนามบินต้นทาง และรับที่สนามบินปลายทาง รวมทั้งรับ-ส่ง ที่สนามบินที่แวะผ่าน (ถ้ามี)

(ช) ชื่อ-นามสกุล รหัสพนักงานของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในอากาศยานที่ทำหน้าที่ดูแล บินอากาศยานระหว่างทำการบิน

(ซ) ชื่อ-นามสกุล รหัสพนักงานของเจ้าหน้าที่ภาคพื้นที่ทำหน้าที่ดูแลที่สนามบินต้นทาง สนามบินที่แวะผ่าน และสนามบินปลายทาง

แบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพังต้องลงนามโดยบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่นำมาส่งที่สนามบินต้นทาง เพื่อแสดงความยินยอมให้อยู่ในความดูแลของผู้ดำเนินการเดินทางและให้ผู้ดำเนินการเดินทางแบบรายการแสดงตนนั้นไว้กับบัตรโดยสารด้วย

(๙) การกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินทางของเที่ยวบินถัดไปต้องลงนามในแบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพังก่อนรับไว้ในความดูแลของตน สำหรับกรณีการเดินทางแบบเปลี่ยนหลายเที่ยวบิน (Interline Carriage/Multi-Sector Journey) โดยใช้แบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพังตาม (๘)

(๑๐) การกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการและดูแลเด็กที่เดินทางโดยลำพังให้ชัดเจนในกรณีการเดินทางแบบเปลี่ยนหลายเที่ยวบิน และกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้การเดินทางต้องหยุดชะงักลง เช่น เที่ยวบินล่าช้า เที่ยวบินยกเลิก เป็นต้น

(๑๑) การปฏิบัติต่อเด็กที่เดินทางพร้อมผู้ร่วมเดินทางแต่ไม่ได้นั่งชั้นเดียวกันกับผู้ร่วมเดินทาง เช่นเดียวกับเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

(๑๒) การพิจารณาถึงจำนวนเด็กที่สามารถรับให้เดินทางโดยลำพังได้ในแต่ละเที่ยวบิน โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ

(๑๓) แผนการฝึกอบรมด้านการดูแลเด็กที่เดินทางโดยลำพัง รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงหรืออาจเข้าข่ายการค้ำมนุษย์ ตลอดจนมาตรการในการจัดการเมื่อพบการค้ำมนุษย์ให้แก่ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยาน (Flight Crew Member) พนักงานต้อนรับในอากาศยาน (Cabin Crew) และพนักงานภาคพื้นดิน (Ground Staff) ของตน

(๑๔) เรื่องอื่นตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๘ ให้ผู้ดำเนินการเดินทางขึ้นแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศตามข้อ ๗ จำนวน ๒ ชุด โดยยื่นเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์มายังช่องทางที่สำนักงานกำหนด เพื่อให้ผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบ (๖๐) วัน ก่อนวันที่คาดว่าจะเริ่มต้นให้บริการรับเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

ข้อ ๙ ในการให้ความเห็นชอบ ผู้อำนวยการจะประทับตราสำนักงานและลงลายมือชื่อในแผ่นหน้าของแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ เมื่อได้รับการเสนอจากฝ่ายมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ซึ่งได้ตรวจสอบและรับรองว่า

- (๑) แผนดังกล่าวมีรูปแบบตามข้อ ๖
- (๒) มีเนื้อหาครบถ้วนถูกต้องตามข้อ ๗ และ
- (๓) กรณีเป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทย แผนดังกล่าวต้องมีความสอดคล้องกับกฎระเบียบว่าด้วยใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศและการปฏิบัติการของผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทย ซึ่งตรวจสอบโดยฝ่ายมาตรฐานปฏิบัติการบินแล้ว

ข้อ ๑๐ เมื่อแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการตามข้อ ๙ หรือกรณีได้รับความเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงตามข้อ ๑๓ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศดำเนินการ ดังนี้

- (๑) สำหรับผู้ดำเนินการเดินอากาศของไทย ให้บรรจุแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่ได้รับความเห็นชอบไว้ในบทหนึ่งของคู่มือปฏิบัติงานของสายการบิน
- (๒) เก็บรักษาสำเนาแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่ผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบแล้ว ณ สถานที่ดำเนินงานของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย โดยต้องเก็บไว้ในที่ซึ่งผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าดูและใช้ได้ และเพื่อให้ผู้ตรวจสอบด้านการรักษาความปลอดภัยการบิน (Aviation Security Inspector – AVSEC) หรือผู้ตรวจสอบด้านการปฏิบัติการบิน (Air Operations Inspector-ASI-OPS) ของสำนักงานสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา
- (๓) ในกรณีที่ต้องการข้อมูลและข่าวสารที่สำคัญในการอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ ให้ส่งคำร้องขอต่อสำนักงาน

ข้อ ๑๑ ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ได้รับความเห็นชอบแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีสถานที่ เครื่องมือ บุคลากร ตลอดจนการปฏิบัติให้เป็นไปตามวิธีการปฏิบัติและขั้นตอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่ผู้อำนวยการเห็นชอบอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการอำนวยความสะดวก เพื่อขจัดอุปสรรคและความล่าช้าที่ไม่จำเป็นในการเคลื่อนที่ของอากาศยาน สมาชิกลูกเรือ ผู้โดยสาร สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ และคลังสินค้า
- (๒) พัฒนาและบังคับใช้แผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจถึงการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ของตน โดยสอดคล้องกับแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ สภาพแวดล้อม และเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
- (๓) ดำเนินการอื่นใดตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องยินยอม ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตรวจสอบด้านการรักษาความปลอดภัยการบิน (Aviation Security Inspector – AVSEC) หรือผู้ตรวจสอบด้านการปฏิบัติการบิน (Air Operations Inspector-ASI-OPS) ของสำนักงานในการเข้าตรวจสอบการดำเนินการของผู้ดำเนินการเดินอากาศในการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพัง เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่ผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๑๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศยื่นแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์มายังช่องทางที่สำนักงานกำหนด เพื่อให้ผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบ

(๑) เมื่อผู้ดำเนินการเดินอากาศได้แก้ไขเพิ่มเติมแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังอย่างมีนัยสำคัญที่แตกต่างไปจากแผนที่ผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบ

(๒) ผู้อำนวยการมีคำสั่งให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแผนอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ ตลอดจนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อม และเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

เมื่อได้รับการเสนอจากฝ่ายมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน ซึ่งได้ตรวจสอบและรับรองว่าแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๙ ผู้อำนวยการจะให้ความเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงนั้น และให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศบันทึกประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงนั้นในแผนดังกล่าว เพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงต่อไป

การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญตามวรรคหนึ่ง (๑) หมายความว่า

(๑) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อนโยบายหรือแผนการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ

(๒) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงซึ่งส่งผลกระทบต่อหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามแผน

(๓) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อม หรือเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่อาจส่งผลกระทบต่อการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือน

ข้อ ๑๔ เมื่อปรากฏแก่ผู้อำนวยการว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศรายใดกระทำการดังต่อไปนี้ ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศดำเนินการแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือดำเนินการใด ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๑) ไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๐

(๒) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑

(๓) ไม่ให้ความยินยอม ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตรวจสอบด้านการรักษาความปลอดภัย (Aviation Security Inspector : AVSEC) หรือผู้ตรวจสอบด้านการปฏิบัติการบิน (Air Operations Inspector-ASI-OPS) ของสำนักงานในการเข้าตรวจสอบการดำเนินการตาม ข้อ ๑๒

(๔) ไม่แก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๕ ผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ เมื่อผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการตามข้อ ๑๔ แล้ว ไม่จัดการแก้ไขปรับปรุง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือไม่ดำเนินการใด ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศดำเนินการที่กระทบต่อมาตรฐานการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศรับเด็กซึ่งมีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพัง เมื่อแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศถูกเพิกถอนการให้ความเห็นชอบตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งรับเด็กที่เดินทางโดยลำพังอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับยื่นแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศที่จัดทำขึ้นตามข้อ ๕ ต่อผู้อำนวยการ โดยยื่นเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์มายังช่องทางที่สำนักงานกำหนดภายในหกสิบ (๖๐) วันนับแต่วันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับเมื่อยื่นแผนดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะมีคำสั่งไม่เห็นชอบแผนนั้น

ในระหว่างดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งรับเด็กที่เดินทางโดยลำพังตามวรรคหนึ่งให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพังด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗



(นายสุทธิพงษ์ คงพล)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย